

DECIZIE

07 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii: Tamara Chișca-Doneva, Iurie Bejenaru
Ion Druță, Mariana Pitic

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, recursurile declarate de către Gîncu Maria și lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Subil Grup”, în proces de insolabilitate, Cucu Dumitru,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Subil Grup” în proces de insolabilitate, succedată în drepturi de către Zabunova Natalia, împotriva Mariei Gîncu cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Gîncu Maria și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 22 mai 2014 și împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2015, prin care a fost înlocuită reclamanta Societatea cu Răspundere Limitată „Subil Grup”, în proces de insolabilitate cu succesorul în drepturi Zabunova Natalia,

c o n s t a t ă

La 20 aprilie 2011, SRL „Subil Grup” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Mariei Gîncu cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că la 10 mai 2007 a încheiat cu Gîncu Maria un contract de locațiune a încăperii nelocative cu o suprafață de 163,4 m², a terasei cu suprafața de 200 m² și a încăperii auxiliare cu suprafața de 100 m², amplasate pe str. Miron Costin 13/1, mun. Chișinău. Potrivit clauzelor contractuale, SRL „Subil Grup” în calitate de locatar, preia bunul imobil pentru a-l folosi în calitate de restaurant, bar, cafenea sau club, pe un termen de 10 ani, contra unei sume de 2000 euro lunar.

Indică SRL „Subil Grup” că a reparat capital interiorul încăperii luate în locațiune, imobilul fiind utilat cu bunuri ce-i aparțin în valoare de 2 582 000 lei. Pentru activitatea începută și punând la baza acesteia contractul de locațiune încheiat pe un termen de 10 ani, reclamanta a încheiat contracte de credit cu BC

„Moldova Agroindbank”, BC „Mobiasbancă – Groupe Societe Generale” SA, ÎM „Microinvest”, Pro Credit Moldova, iar pentru asigurarea rambursării creditelor a contat pe activitatea ce o va desfășura în baza contractului de locațiune din 10 mai 2007.

Declară reclamanta că la 15 ianuarie 2010, Gîncu Maria s-a adresat cu cerere de chemare în judecată cu privire la încasarea datoriei și rezilierea contractului de locațiune din 10 mai 2007, cu evacuarea SRL „Subil Grup” din încăperile amplasate pe str. Miron Costin 13/1, mun. Chișinău. Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 06 martie 2013, modificată prin decizia Curții de apel Chișinău din 17 aprilie 2014, a fost admisă acțiunea înaintată de către Gîncu Maria împotriva SRL „Subil Grup”, reziliat contractul de locațiune nr. 1 din 10 mai 2007, evacuat SRL „Subil Grup” din încăperile nelocative situate în mun. Chișinău, str. Miron Costin 13/1 și încasată din contul ultimei suma de 82 700 euro cu titlu de plată pentru locațiunea încăperilor și penalitatea în sumă de 7443 euro.

Consideră SRL „Subil Grup” că în temeiul prevederilor art. 909 din Codul civil, este îndreptățit să solicite compensarea valorii îmbunătăților efectuate bunului imobil cu permisiunea locatorului. Mai mult ca atât, pct. 3.4.3 din contract stipulează că locatarul se obligă să repare și să îmbunătățească sediul luat în arendă, ceea ce demonstrează faptul că la momentul încheierii contractului de locațiune, încăperea era într-o stare deplorabilă și era necesară efectuarea lucrărilor de reparație și reconstrucție a acesteia.

Solicită reclamanta încasarea din contul Mariei Gîncu a sumei de 2 582 000 lei pentru compensarea valorii îmbunătățirilor efectuate bunului imobil luat în locațiune.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 22 mai 2014, acțiunea a fost admisă parțial, a fost încasată din contul Mariei Gîncu în beneficiul SRL „Subil Grup” suma de 1 270 000 lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru îmbunătățirea bunului și în beneficiul statului suma de 25 000 lei cu titlu de taxă de stat. În rest, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. Totodată, a fost încasată din contul SRL „Subil Grup” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 30 000 lei.

La 16 aprilie 2015, Zabunova Natalia a depus în instanța de apel cerere privind substituirea părții în proces, motivând că prin contractul de cesiune a creanțelor nr. 22-10/15 din 22 octombrie 2014, SRL „Subil Grup” a transmis Nataliei Zabunova dreptul de a cere în locul societății de la Gîncu Maria executarea obligației de achitare a sumei de 1 270 000 lei.

Solicită înlocuirea reclamantei SRL „Subil Grup” cu succesorul ei în drepturi - Zabunova Natalia.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2015, a fost admisă cererea Nataliei Zabunova și înlocuită reclamanta SRL „Subil Grup”, în proces de insolvență cu succesorul său în drepturi – Zabunova Natalia.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2016, a fost respins apelul declarat de către Gîncu Maria și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 22 mai 2014.

La 06 iunie 2016, în termenul prevăzut de art. 434 alin. (1) CPC, Gîncu Maria a declarat recurs împotriva încheierii și deciziei instanței de apel, solicitând casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2015 (care în temeiul art. 423 CPC nu se atacă decât odată cu fondul cauzei), a deciziei aceleiași instanțe din 14 aprilie 2016 și hotărârii Judecătorei Centru mun. Chișinău din 22 mai 2014, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului, Gîncu Maria a invocat că instanțele ierarhic inferioare au interpretat în mod eronat legea, iar hotărârile emise sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Indică recurenta că instanțele de judecată nu au ținut cont de faptul că prin hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 06 martie 2013, modificată prin decizia Curții de apel Chișinău din 17 aprilie 2014, a fost admisă acțiunea înaintată de către Gîncu Maria împotriva SRL „Subil Grup”, reziliat contractul de locațiune nr. 1 din 10 mai 2007, evacuată SRL „Subil Grup” din încăperile nelocative situate în mun. Chișinău, str. Miron Costin 13/1 și încasată din contul ultimei suma de 82 700 euro cu titlu de plată pentru locațiunea încăperilor și penalitatea în sumă de 7443 euro. Aceste acte judecătorești demonstrează că începând cu luna aprilie 2009, intimata SRL „Subil Grup” nu mai achită plățile lunare pentru chiria încăperilor.

Menționează Gîncu Maria că este eronată aplicarea prevederilor art. 909 alin. (1) din Codul civil de către instanțele de judecată, deoarece acțiunea de compensare a locatarului a îmbunătățirilor aduse bunului imobil în litigiu, poate fi una întemeiată doar în cazul în care rezilierea contractului de locațiune a survenit drept urmare a ajungerii la termen a contractului de locațiune, iar părțile nu valorifică careva creanțe scadente reciproce; rezilierii anticipate a contractului prin acordul părților sau la inițiativa locatarului, fiind achitată deplin chiria și respectat termenul de preaviz și rezilierea anticipată a contractului la inițiativa locatorului, acesta din urmă fiind culpabil de o executare necorespunzătoare sau o neexecutare de rea-voință a contractului de locațiune.

Declară recurenta că pct. 3.1.4 din contractul de locațiune nr. 1 din 10 mai 2007, care prevede că la încetarea anticipată a contractului din inițiativa locatarului, locatorul are dreptul la compensarea îmbunătățirilor aduse bunului imobil, urmează a fi aplicat doar în coraborare cu prevederile art. 9 din Codul civil, potrivit cărora clauza contractuală nominalizată operează doar în cazul în care locatorul Gîncu Maria ar fi culpabilă de o neexecutare sau executare necorespunzătoare a contractului. Însă, atât instanța de fond, cât și cea de apel, nu au constatat nici o circumstanță care ar demonstra un comportament dolosiv din partea Mariei Gîncu în raport cu locatar SRL „Subil Grup”.

Afirmă recurenta că este neîntemeiat argumentul SRL „Subil Grup” precum că locatorul se face vinovat de rezilierea anticipată a contractului de locațiune, deoarece nu a comunicat contul bancar la care compania urma să transfere plata lunară pentru chirie, dat fiind faptul că contractul de locațiune nu prevede ca imperativă plata prin virament bancar, părțile fiind în drept să efectueze prestațiile de plată și prin achitarea în numerar.

Invocă Gîncu Maria că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au ținut cont de faptul că în contractul de locațiune este prevăzut dreptul locatorului de a rezilia anticipat contractul în cazul în care locatarul SRL „Subil Grup” nu-și va executa obligațiile contractuale. Astfel, având în vedere faptul că obligația principală a locatarului constă în plata chiriei, rezilierea contractului de locațiune a fost efectuată în condiții de bună-credință a Mariei Gîncu și în circumstanțe de re-credință a SRL „Subil Grup”, or, neexecutarea obligației de plată a fost constatată prin hotărârea Judecătoriai Buiucani mun. Chișinău din 06 martie 2013.

Consideră recurenta că instanța de apel în mod ilegal a admis înlocuirea în proces a SRL „Subil Grup” cu succesorul Zabunova Natalia, deoarece în contractul de cesiune a creanței nr. 22-10/15 din 22 octombrie 2014, nu este indicată sursa de proveniență a creanței în sumă de 1 270 000 lei, opozabilă față de Maria Gîncu. Mai mult ca atât, conform art. 556 alin. (1) din Codul civil, creanța cesionată trebuie să fie una certă, lichidă și exigibilă, la caz creanța fiind una litigioasă, ce presupune imposibilitatea acesteia de a fi obiectul unei tranzacții de cesiune de creanță. Totodată, Curtea de Apel Chișinău nu a solicitat administratorului insolvenței SRL „Subil Grup”, care este în procedura falimentului, verificarea dacă contractul de cesiune a creanței se atestă sau nu în contabilitatea companiei insolubile.

La 27 iunie 2016, și lichidatorul SRL „Subil Grup”, Cucu Dumitru, a declarat recurs împotriva încheierii și deciziei instanței de apel, solicitând casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2015 cu pronunțarea unei noi încheieri de respingere a cererii de substituție a părții în proces.

În susținerea recursului, lichidatorul Cucu Dumitru a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care urma să fie aplicată, precum și nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru justa soluționare a pricinii.

Indică recurentul că Curtea de Apel Chișinău în mod ilegal a admis înlocuirea în proces a SRL „Subil Grup” cu succesorul Zabunova Natalia, deoarece în contractul de cesiune a creanței nr. 22-10/15 din 22 octombrie 2014, nu este indicată sursa de proveniență a creanței în sumă de 1 270 000 lei, opozabilă față de Maria Gîncu. Astfel, este incert dacă datoria în suma de 1 270 000 lei derivă anume din hotărârea Judecătoriai Centru mun. Chișinău din 22 mai 2014. Totodată, instanța de apel a încălcat prevederile art. 556 alin. (1) din Codul civil, potrivit cărora creanța cesionată trebuie să fie una certă, lichidă și exigibilă, la caz creanța fiind una litigioasă, ce presupune imposibilitatea acesteia de a fi obiectul unei tranzacții de cesiune de creanță.

Menționează Cucu Dumitru că instanța de apel nu a solicitat administratorului insolvenței SRL „Subil Grup”, care este în procedura falimentului, să verifice dacă contractul de cesiune a creanței se atestă sau nu în contabilitatea companiei.

Consideră recurentul că cererea de substituție a părții în proces urma să fie depusă doar de către administratorul insolvenței SRL „Subil Grup”, și nu de către Zabunova Natalia.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2016 redactată integral, a fost expediată în adresa lichidatorului Cucu Dumitru la 06 mai 2016, potrivit scrisorii de însoțire nr. 19292-4, lipsind însă date privind recepționarea acesteia (f.d. 109, volumul III).

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către lichidatorul SRL „Subil Grup”, Cucu Dumitru la 27 iunie 2016, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 18 iulie 2016, în adresa intimă SRL „Subil Grup” a fost expediată copia recursului declarat de către Gîncu Maria cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs, iar la 16 august 2016, a fost expediată în adresa Mariei Gîncu copia recursului declarat de către lichidatorul Cucu Dumitru.

La 09 august 2016, Zabunova Natalia a depus referință, solicitând respingerea recursului declarat de către Gîncu Maria ca fiind neîntemeiat, deoarece recurenta nu a invocat nici-un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel. Consideră că în cadrul judecării pricinii s-a constatat cu certitudine faptul efectuării reparației capitale a imobilului de către SRL „Subil Grup”, ultima întrunind toate condițiile legale pentru a pretinde repararea prejudiciului.

La 23 august 2016, și Gîncu Maria a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de către lichidatorul Cucu Dumitru ca fiind neîntemeiat, deoarece cererea de recurs urma a fi depusă în temeiul art. 423-428 CPC (Secțiunea I Recursul împotriva încheierilor judecătorești).

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 28 septembrie 2016, recursurile declarate de către Gîncu Maria și lichidatorul Cucu Dumitru au fost considerate admisibile.

În conformitate cu art. 444 CPC, prezentele recursuri se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recursuri și obiecțiile expuse în referințe, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile urmează a fi admise cu casarea încheierii instanței de apel din 12 noiembrie 2015, deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2016 și remiterea pricinii la rejudecare în instanța de apel, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 239 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

Art. 240 alin. (1) CPC, prevede că la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.

Din suportul probator prezent la materialele cauzei rezultă că la 10 mai 2007, a fost încheiat între Gîncu Maria și SRL „Subil Grup” contractul de locațiune nr. 1,

prin care a fost transmis în locațiune ultimei încăperea nelocativă cu suprafața de 163,4 m², terasa cu suprafața de 200 m² și încăperea auxiliară cu suprafața de 100 m², amplasate pe str. Miron Costin 13/1, mun. Chișinău (f.d. 150-152, volumul I).

Potrivit clauzelor contractuale, SRL „Subil Grup” în calitate de locatar preia bunul imobil pentru a-l folosi în calitate de restaurant pe un termen de 10 ani, contra sumei de 1600 euro lunar pentru primele 25 luni din momentul încheierii contractului, iar în lunile ulterioare contra sumei de 2000 euro lunar până la expirarea termenului locațiunii.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 06 martie 2013, a fost reziliat contractul de locațiune nr. 1 încheiat între Maria Gîncu și SRL „Subil Grup” la 10 mai 2007, cu evacuarea ultimei din încăperile nelocative situate în mun. Chișinău, str. Miron Costin 13/1. A fost încasată din contul SRL „Subil Grup” în beneficiul Mariei Gîncu suma de 82 700 euro cu titlu de plată pentru locațiunea imobilului, suma de 26 618, 95 euro cu titlu de penalitate, în total suma de 109 318, 95 euro, convertiți în valută națională la data executării hotărârii și cheltuielile judiciare de plată a taxei de stat în sumă de 150 lei. Totodată, a fost încasată din contul SRL „Subil Grup” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 24 950 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2014, a fost admis apelul declarat de către SRL „Subil Grup” și modificată hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 06 martie 2013 în partea încasării penalității și taxei de stat, fiind micșorată suma încasată cu titlu de penalitate din contul SRL „Subil Grup” în beneficiul Mariei Gîncu de la 26 618, 95 euro până la 7443 Euro și taxa de stat în beneficiul statului de la 24 950 lei până la 18 713 lei. În rest, hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 06 martie 2013 a fost menținută.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 03 septembrie 2014, recursul declarat de către SRL „Subil Grup” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2014, a fost considerat inadmisibil.

La 20 aprilie 2011, SRL „Subil Grup” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Mariei Gîncu, solicitând încasarea din contul Mariei Gîncu a sumei de 2 582 000 lei pentru compensarea valorii îmbunătățirilor efectuate bunului imobil primit în locațiune.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 22 mai 2014, acțiunea a fost admisă parțial, a fost încasată din contul Mariei Gîncu în beneficiul SRL „Subil Grup” a sumei de 1 270 000 lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru îmbunătățirea bunului și în beneficiul statului suma de 25 000 lei cu titlu de taxă de stat. În rest, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. Totodată, a fost încasată din contul SRL „Subil Grup” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 30 000 lei.

La 16 aprilie 2015, Zabunova Natalia a depus în instanța de apel cerere privind substituirea părții în proces, prezentând în acest sens contractul de cesiune a creanțelor nr. 22-10/15 din 22 octombrie 2014, potrivit căruia SRL „Subil Grup” a transmis Nataliei Zabunova dreptul de a cere în locul societății de la Gîncu Maria executarea obligațiunii de achitare a sumei de 1 270 000 lei (f.d. 235-236, volumul II).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2015, a fost admisă cererea Nataliei Zabunova și înlocuită reclamanta SRL „Subil Grup”, în proces de insolabilitate cu succesul său în drepturi – Zabunova Natalia.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2016, a fost respins apelul declarat de către Gîncu Maria și menținută hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 22 mai 2014.

Se reține că prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2015, în privința SRL „Subil Grup” a fost intentat procesul de insolabilitate prin inițierea procedurii simplificate a falimentului cu dizolvarea debitorului, fiind desemnat în calitate de lichidator Cucu Dumitru.

Analizând circumstanțele enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că cererea de substituie în drepturi și contractul de cesiune a creanțelor nr. 22-10/15 din 22 octombrie 2014 a fost prezentat în ședința instanței de apel la 16 aprilie 2015 de către reprezentantul Nataliei Zabunova, avocatul Babără Marian, care a solicitat înlocuirea în proces a reclamantei SRL „Subil Grup” cu succesul în drepturi Zabunova Natalia (f.d. 234, volumul II).

La momentul depunerii cererii de substituie în drepturi – 16 aprilie 2015, SRL „Subil Grup” se afla în proces de insolabilitate.

Potrivit proceselor-verbale ale ședințelor Curții de Apel Chișinău, lichidatorul SRL „Subil Grup” - Cucu Dumitru, nu s-a prezentat în ședința de judecată pentru a-și expune poziția asupra înlocuirii în proces a întreprinderii insolabile cu succesul Zabunova Natalia, or, din momentul intentării procesului de insolabilitate, administratorul insolabilității/lichidatorul este persoana desemnată pentru supravegherea și administrarea debitorului insolabil, acțiunile căruia sunt orientate spre păstrarea, majorarea și valorificarea cât mai eficientă a masei debitoare prin toate mijloacele legale disponibile, pentru executarea cât mai deplină a creanțelor creditorului. Prin urmare, opinia lichidatorului SRL „Subil Grup” privind substituiea părții reclamante în proces este foarte importantă pentru soluționarea justă a chestiunii date.

Totodată, instanța de apel nu a solicitat lichidatorului Cucu Dumitru opinia cu privire la înlocuirea în proces a SRL „Subil Grup”, în proces de insolabilitate, bazându-se doar pe cele invocate și prezentate de către reprezentantul Nataliei Zabunova, avocatul Babără Marian.

Or, în cererea de recurs lichidatorul SRL „Subil Grup” - Cucu Dumitru a indicat că nu este de acord cu substituiea în proces a SRL „Subil Grup” în proces de insolabilitate cu succesul în drepturi Zabunova Natalia, invocând și temeuri de nulitate a contractului de cesiune a creanței, însă nu a menționat dacă a contestat sau nu contractul dat în temeiul art. 104 din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, la materialele pricinii lipsind date în acest sens.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră arbitrară concluzia instanței de apel privind admiterea cererii și înlocuirea reclamantei SRL „Subil Grup”, în proces de insolabilitate cu succesul său în drepturi – Zabunova Natalia, în condițiile în care nu a audiat opinia lichidatorului Cucu Dumitru și nici nu a solicitat

prezentarea informației dacă un asemenea contract se atestă sau nu în contabilitatea SRL „Subil Grup”.

În consecință, instanța de recurs conchide că la caz exigențele legalității și temeiniciei unei hotărâri judecătorești nu au fost respectate.

Ținând cont de imposibilitatea instanței de recurs de a corecta respectivele omisiuni de procedură și reiterând inexistența temeiurilor legale pentru a remite pricina spre rejudecare în instanța de fond (art.432 alin. (3) lit. d) și f) CPC), instanța de recurs consideră necesar de a casa decizia Curții de Apel Chișinău și a remite pricina spre rejudecare în instanța de apel.

În circumstanțele expuse, instanța de recurs consideră că încheierea Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2015 și decizia instanței de apel din 14 aprilie 2016 urmează a fi casate.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursurile declarate de către Gîncu Maria și lichidatorul SRL „Subil Grup”, Cucu Dumitru, a casa încheierea Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2015 și decizia Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2016 cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea pricinii, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și reexaminând pricina, să emită o decizie legală și întemeiată, respectând dreptul garantat al părților la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admit recursurile declarate de către Gîncu Maria și lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Subil Grup”, în proces de insolvență, Cucu Dumitru.

Se casează integral încheierea Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2015 și decizia Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Subil Grup” în proces de insolvență, succedată în drepturi de către Zabunova Natalia, împotriva Mariei Gîncu cu privire la încasarea sumei, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Ion Druță

Mariana Pitic